

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 septembrie 2021

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

mun. Chișinău

DIACONU Iurie

CATAN Liliana

STRATULAT Galina

BURDUH Victor

BOICO Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020 declarat de avocatul NEGREI Nicolae în numele inculpatului

MICULEȚ Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în **XXXXX**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.09.2019 – 31.12.2019;

Instanța de apel: 11.01.2020 – 11.11.2020;

Instanța de recurs: 05.04.2021 – 06.09.2021.

Asupra recursul ordinar declarat Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă .

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 31 decembrie 2019 Miculeț Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani;

- art. 219 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 1 (unu) ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Miculeț Andrei i s-a stabilit pedeapsă definitivă – închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost admisă cererea acuzatorului de stat și s-a dispus încasarea din contul lui Miculeț Andrei în beneficiul statului a 5600 (cinci mii șase sute) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a dispus nimicirea, după intrarea în vigoare a sentinței, a corpurilor delictive recunoscute prin ordonanța din 29 august 2019 și restituirea către Miculeț Andrei a corpurilor delictive recunoscute prin ordonanța din 16 septembrie 2019 (tableta de model „Samsung” cu numărul de serie JDQ39T110XXUAN170).

2. Prima instanță a stabilit că Miculeț Andrei, acționând în interes material, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora în scop de înstrăinare, a organizat și întreținut la domiciliul

său de pe adresa: **XXXXX**, speluncă pentru consumul de droguri, oferind altor persoane, printre care Berzan Olga, Marineam Alexandru, Boleac Denis, droguri pentru consum, precum și punând la dispoziția acestora încăperea indicată pentru consumul de droguri, începând cu o perioadă nedeterminată de timp și până la 07 august 2019, când acțiunile prejudiciabile au fost curmate de către organul de urmărire penală, iar în rezultatul percheziției efectuate de către reprezentantul organului de urmărire penală la domiciliul lui Miculeț Andrei, amplasat în **XXXXX**, au fost ridicate: un pachet polimeric de tip „Zip-Lock”, în care se conținea substanță solidă cu aspect de bulgări de culoare cafenie care, conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3301 din 09.08.2019, reprezintă amfetamină, în cantitate de 1,452 g, pe care Miculeț Andrei o păstra cu scop de înstrăinare, precum și au fost depistate și ridicate două pachete polimerice, de tip zip-lock, două fragmente de tuburi polimerice, un bulb de bec, pe care s-au depistat depuneri de substanță stupefiantă PVP, fragment de butelie polimerică cu un fragment de folie de staniol în regiunea capacului, cu urme de substanță stupefiantă PVP și substanță stupefiantă tetrahidracannabinol, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante incluse în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, Tabelul nr. 1 „Substanțelor stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr. 1 Substanțe stupefiante.

Aceste acțiuni ale lui Miculeț Andrei au fost încadrate în baza art. 219 alin. (1) Cod penal – *organizarea și întreținerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor precum și punerea la dispoziție a localurilor în aceste scopuri.*

Miculeț Andrei începând cu o perioadă nedeterminată de timp și până la 07 august 2019, când în rezultatul percheziției efectuate de către reprezentantul organului de urmărire penală la domiciliul acestuia, amplasat în **XXXXX**, au fost ridicate: un pachet polimeric de tip „Zip-Lock”, în care se conținea substanță solidă cu aspect de bulgări de culoare cafenie care, conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1- R-3301 din 09.08.2019, reprezintă amfetamină, în cantitate de 1,452 gr., pe care Miculeț Andrei o păstra cu scop de consum personal, precum și au fost depistate și ridicate două pachete polimerice, de tip zip-lock, două fragmente de tuburi polimerice, un bulb de bec, pe care s-au depistat depuneri de substanță stupefiantă PVP, fragment de butelie polimerică cu un fragment de folie de staniol în regiunea capacului, cu urme de substanță stupefiantă PVP și substanță stupefiantă tetrahidracannabinol, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante incluse în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, Tabelul nr. 1 „Substanțelor stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr. 1 Substanțe stupefiante. Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 cu ulterioarele modificări, amfetamina este inclusă în categoria substanțelor psihotrope, iar cantitatea care depășește limita de 1 gram constituie cantități deosebit de mari.

Aceste acțiuni ale lui Miculeț Andrei au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor, adică păstrarea drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșită în cantități deosebit de mari.*

2.1. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a statuat că din probele prezentate rezultă că scopul urmărit de Miculeț Andrei era consumul personal a substanțelor narcotice și nicidecum scopul înstrăinării acestora cum este reflectat în actul de acuzare.

Subsecvent, instanța a reținut că este cert stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Miculeț Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută în art. 219 alin. (1) Cod penal, or toți martorii acuzării au indicat că se întâlneau „mai mult de doi” la domiciliul inculpatului „pentru a sta sub acoperiș, pentru a nu sta afară” și pentru a consuma substanțe narcotice.

3. Împotriva sentinței, apeluri au declarat procurorul Cernei Casian și avocatul Negrei Nicolae, în numele inculpatului Miculeț Andrei.

3.1. Procurorul a criticat sentința pentru netemeinicie, invocând că:

- eronat a fost constatată lipsa scopului înstrăinării, el fiind demonstrat prin ansamblul probelor administrate;

- pedeapsa aplicată este una prea blândă, or inculpatul nu este la primul conflict cu legea penală, fiind anterior condamnat pentru o infracțiune gravă, iar măsurile de pedeapsă aplicate anterior s-au dovedit a fi ineficiente.

Drept urmare, a solicitat casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Miculeț Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) și condamnat la închisoare pe un termen de 7 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani și să fie condamnat, în baza art. 219 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 7 ani și 5 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

3.2. Avocatul prin apelul declarat în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Miculeț Andrei să fie achitat de învinuire adusă în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și constatată încălcarea art. 3 CoEDO privind condițiile de detenție cu reducerea cuantumului pedepsei stabilite în baza art. 219 alin. (1) Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal cât și respingerea solicitării privind încasării sumei de 5600 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, deoarece:

- martorii Marineam Alexandru și Boleac Olga au declarat că niciodată nu au văzut la domiciliul lui Miculeț Andrei amfetamină și au consumat doar drog sintetic PVP, iar inculpatul nu era în casă la momentul efectuării percheziției și a fost reținut la poartă;

- nu s-a luat în calcul că asupra obiectelor ridicate de la domiciliul lui Miculeț Andrei și examinate prin raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-3301 nu au fost descoperite urme de amfetamină ci doar urme de substanță stupefiantă PVP și substanță stupefiantă tetrahidracannabinol;

- Miculeț Andrei a fost reținut la 07.08.2019 și s-a aflat în detenție în Penitenciarul 13 Chișinău până la 31.12.2019, perioadă în care s-a deținut în condiții contrare art. 3 CoEDO și pentru care urma a beneficia de reducerea pedepsei;

- cheltuielile de judecată au fost suportate de organul de urmărire penală în procesul de administrare a probelor în dovedirea vinovăției inculpatului și nu pot fi puse în seama ultimului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului declarat în numele inculpatului și admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Miculeț Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și condamnat la închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 7 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 385 alin. (5) Codul de procedură penală, termenul pedepsei definitive principale a fost redusă cu 146 (o sută patruzeci și șase) zile.

4.1. Instanța de apel a statuat că prima instanță nu a aplicat corect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere greșită probelor, neapreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului de la art. 217¹ alin. (4) lit. d) la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal fiind una eronată cât și că pe caz sunt făcute două concluzii contradictorii, or prima instanță în partea descriptivă (*în partea unde este constatată fapta ca fiind una comisă*) a constatat existența scopului de înstrăinare, iar, în dispozitiv și în partea în care este analizată fapta, a constatat lipsa scopului de înstrăinare și a **C O N S T A T A T** că:

Miculeț Andrei, acționând în interes material, urmărind scopul punerii în circulație ilegală drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora în scop de înstrăinare, săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp și până la 07 august 2019, când în rezultatul percheziției efectuate de către reprezentantul organului de urmărire penală la domiciliul lui Miculeț Andrei, amplasat în **XXXXXX**, au fost ridicate: un pachet polimeric de tip „Zip-Lock”, în care se conținea substanță solidă cu aspect de bulgări de culoare cafenie care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1- R-3301 din 09.08.2019, reprezintă Amfetamin, în cantitate de 1,452 gr., pe care Miculeț Andrei o păstra cu scop de înstrăinare, precum și au fost depistate și ridicate două pachete polimerice, de tip zip-lock, două fragmente de tuburi polimerice, un bulb de bec, pe care s-au depistat depuneri de substanță stupefiantă PVP, fragment de butelie polimerică cu un fragment de folie de staniol în regiunea capacului, cu urme de substanță stupefiantă PVP și substanță stupefiantă tetrahidracannabinol, ce se atribuie la categoria substanțelor stupefiante incluse în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, Tabelul nr. 1 „Substanțelor stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr. 1 Substanțe stupefiante.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006 cu ulterioarele modificări, amfetamin este inclusă în categoria substanțelor psihotrope, iar cantitatea care depășește limita de 1 gram constituie cantități deosebit de mari.

Aceste acțiuni a lui Miculeț Andrei, au fost calificate de instanța de apel, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare, săvârșită în cantități deosebit de mari.*

Instanța de apel, analizând, prin prisma probatoriului prezentat, acțiunile inculpatului Miculeț Andrei, care pe de o parte a recunoscut procurarea drogurilor și consumarea lor împreună cu alte persoane (martorii pe caz), circumstanțe care coroborează și cu declarațiile martorilor audiați, prin care recunosc consumul de droguri împreună cu inculpatul și în domiciliul acestuia, inclusiv că mergeau împreună la procurarea drogurilor, a atestat, că în speță se conturează anume acea caracteristică a faptei prejudiciabile imputate, care denotă scopul de înstrăinare a drogurilor.

Scopul de înstrăinare nu presupune condiția indispensabilă de primire de către făptuitor a unui contraechivalent în schimbul acestora, or prin scop de înstrăinare se are în vedere, la caz, păstrarea drogurilor ca în viitor aceste să treacă în stăpânirea altei persoane, adică orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului prin care nu recunoaște circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, or în acest sens sunt relevante interpretările doctrinale din care rezultă că intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Totodată despre prezența scopului de înstrăinare pot mărturisi și identificarea următoarelor circumstanțe, precum: cantitatea depistată și ridicată de droguri (masa substanței stupefiante PVP constituie 0,120 gr, iar a substanței psihotrope amfetamina – 1,452gr.), personalitatea făptuitorului (nu suferă de narcomanie și nu se află la evidența medicului narcolog) cât și locul depistării și ridicării drogurilor (domiciliul inculpatului).

În baza celor constatate, instanța de apel a apreciat ca nefondate alegațiile avocatului-apelant susținute în favoarea achitării, vinovăția inculpatului fiind confirmată pe deplin, ultimul recunoscând vina în circulația ilegală a drogurilor, iar din declarațiile inculpatului și din conținutul procesului-verbal de percheziție din 07.08.2019 (f.d. 36-37, vol. I) rezultă că Miculeț Andrei a fost prezent la efectuarea percheziției, nu a refuzat semnarea actului procesual și nu a înaintat obiecții la conținutul acestuia.

Totodată, percheziția efectuată la 07.08.2019 pe adresa **XXXXXX** nu a fost contestată de către inculpat sau avocatul său, care, potrivit mandatului (f.d. 66, vol. I), acționează în interesele lui Miculeț Andrei din 07.08.2019.

În contextul dat, instanța de apel a constatat ca fiind întemeiate argumentele părții acuzării precum, că Miculeț Andrei a săvârșit circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare, săvârșită în cantități deosebit de mari, care corespunde încadrării juridice conform art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a invocat prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1) Codul penal și art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, concluzionând că scopurile de restabilire a echității sociale, corectare a și resocializare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, vor fi atinse prin stabilirea a pedepsei definitive cu închisoare pe un termen de 7 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani, termenul pedepsei definitive principale fiind redus cu 146 (o sută patruzeci și șase) zile, perioada de aflare în detenție în condiții inumane și degradante.

5. Nefiind de acord cu decizia, recurs ordinar declară avocatul Negrei Nicolae, în numele inculpatului Miculeț Andrei.

Drept motive de casare a deciziei sunt invocate erorile de drept indicate în pct. 6), și 12) art. 427 Cod de procedură penală, solicitându-se casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, manifestată prin denaturarea probelor, ceea ce a dus la pronunțarea unei decizii de condamnare neîntemeiată.

În susținerea cererii, recurentul notează că, deși prima instanță a arătat că nu este probat scopul înstrăinării drogurilor, instanța de apel, doar lecturând probele și fără a ține cont de faptul că inculpatul împreună cu martorii au procurat droguri doar pentru consum personal, a concluzionat asupra confirmării învinuirii, punând la baza condamnării probe ce se referă la altă cauză penală (Raducan Maxim), ceea ce este eronat.

Mai mult, instanța de apel a pus la baza concluziei sale declarațiile martorilor Boleac Denis și Marineam Alexandru care au declarat că inculpatul nu le-a vândut droguri, neargumentându-se respingerea acestor afirmații ale martorilor.

Totodată instanța de apel incorect nu a redus din termenul de pedeapsă stabilit și perioada aflării în stare de arest de la pronunțarea sentinței până la pronunțarea deciziei, (statutul lui Miculeț Andrei fiind de inculpat) și nu s-a expus asupra oportunității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, cerință invocată de apărarea în cererea de apel.

6. Colegiul Penal lărgit constată că recursul ordinar este făcut în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei a avut loc la 09 decembrie 2020, iar cererea de recurs ordinar a fost depusă la 24 decembrie 2020.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal.

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate de către partea apărării, se atestă, că titularul invocă în calitate de temeiuri prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ... , instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În prezenta speță, față de aspectele de drept relevate, se impune concluzia că nici un temei din cele menționate supra nu și-au găsit confirmarea, iar întru desfășurarea concluziilor sale instanța de recurs purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiurilor pentru recurs nominalizate.

Într-un prim aspect, Colegiul Penal lărgit menționează că recurentul contestă hotărârea instanței de apel doar cât privește capătul de acuzare adus lui Miculeț Andrei în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, judecă cauza penală doar în această parte și doar cu privire la temeiurile arătate de recurent.

În continuare, Colegiul penal lărgit subliniază că, în susținerea recursului ordinar, titularul indică la nemotivarea hotărârii sub aspectul neexpunerii asupra solicitării apărării de a aplica instituția suspendării condiționate a executării pedepsei.

La caz, instanța de apel a apreciat că scopurile pedepsei penale enunțate în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal vor fi atinse prin aplicarea pedepsei definitive cu închisoare pe un termen de 7 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 3 ani, termenul pedepsei definitive principale fiind redus cu 146 (o sută patruzeci și șase) zile, perioada de aflare în detenție în condiții inumane și degradante, or inculpatul, care este anterior judecat, a comis două infracțiuni săvârșite cu intenție, care potrivit art. 16 Cod penal, una se atribuie la categoria celor deosebit de grave și cealaltă la mai puțin grave.

Potrivit cererii de apel, procesului-verbal al ședinței de judecată din 11 noiembrie 2020 și hotărârii recurate, apărătorul Negrei Nicolae a solicitat instanței de apel și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Din lecturarea textului hotărârii recurate se constată că instanța de apel nu s-a expus asupra cerinței apărării referitor la aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, speței fiindu-i aplicabilă regula conform căreia *în*

cazul în care decizia atacată este insuficient motivată, dar soluția este legală, instanța de recurs corectează această eroare judiciară în sensul completării considerentelor și temeiurilor corespunzătoare ce justifică soluția.

Art. 90 alin. (1) și (4) Cod penal stipulează că **dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție ...**, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocamdată în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă și **persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave ...**, **condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.**

Pornind de la prevederile art. 90 alin. (1) și (4) Cod penal, Colegiul statuează că omisiunea instanței de apel de a se expune asupra cerinței de aplicare a instituției suspendării condiționate a executării pedepsei nu influențează în nici un mod soluția adoptată de aceasta, ea fiind una legală și întemeiată, or în seama inculpatului a fost reținută comiterea a două infracțiuni, în concurs, și pedeapsa aplicată pentru concurs este închisoarea ce depășește limitele prevăzute în alin. (1) art. 90 Cod penal, adică de 5 ani pentru infracțiuni săvârșite cu intenție. Mai mult una din infracțiunea concurentă face parte din cele arătate în alin. (4) art. 90 Cod penal, făcând imposibilă aplicarea prevederilor enunțate supra.

Omisiunea instanței de apel de a reduce din termenul de pedeapsă și perioada aflării în arest preventiv de la pronunțarea sentinței până la pronunțarea deciziei, nu poate duce la dispunerea rejudecării cauzei fiindcă legea prevede instrument de satisfacție a acestei cerințe și în cadrul unei alte proceduri.

Tot în susținerea erorii de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, avocatul a indicat la lipsa de motivare cât privește admiterea/neadmiterea declarațiilor martorilor Boleac Denis, Berzan Olga și Marineam Alexandru prin care aceștia au declarat că inculpatul nu le-a vândut droguri.

Acest argument a recurentului nu și-a găsit confirmare, de vreme ce în pct. 13 și 14 a deciziei recurate se indică motivele punerii acestor probe la baza hotărârii de condamnare în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe care instanța de recurs le însușește pe deplin.

Asupra argumentului că o hotărâre de condamnare nu se poate baza de probe administrate în cadrul unui alt proces penal, Colegiul subliniază că, chiar dacă, percheziția la domiciliu și expertiza judiciară a fost dispusă în cadrul cauzei penale nr. 2019020221 aceasta în nici un mod nu duce la nulitatea probelor (*procesul-verbal de efectuare a percheziției și raportul de expertiză*), or urmărirea penală a fost pornită *in rem*, reprezentanților organului de urmărire penală, la momentul efectuării procedurilor probatorii, nu cunoșteau personalitatea făptuitorului.

În plus, efectuarea procedurilor probatorii în cadrul cauzei penale nr. 2019020221 a fost autorizată în conformitate cu legea procesual penală și ulterior, după obținerea rezultatelor, s-a dispus pornirea urmăririi penale, conexarea și disjungerea cauzei penale ce-l vizează pe Miculeț Andrei.

Totodată, preluarea procesului-verbal de efectuare a percheziției și a raportului de expertiză în prezenta cauză penală nu a fost contestată de avocatul Negrei Nicolae sau Miculeț Andrei la momentul terminării urmăririi penale și prezentare a materialelor cauzei și nici la etapa judecării cauzei în primă instanță și în ordine de apel.

În concluzie, apărarea este decăzută de dreptul de a invoca nulitatea actului, pe motiv că a expirat termenul prevăzut de lege (*art. 251 alin. (4) în coroborare cu art. 230 alin. (3) Cod de procedură penală*).

La fel, Colegiul stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către apărare or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea nu și-au găsit confirmare nici argumentele din recurs cu referire la prezența în speță a temeiului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a constatat corect că acțiunile inculpatului Miculeț Andrei întrunesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 217 alin. (2) lit. b) Cod penal în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, Colegiul constată că decizia recurată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată nu este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

Așadar, instanța de recurs ordinar subliniază că la adoptarea soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpatului, instanța de apel corect a conchis, că se confirmă prezența în acțiunile inculpatului Miculeț Andrei a elementelor constitutive ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și anume a indiciului calificativ „*în scop de înstrăinare*”.

Întru elucidarea acestor aspecte, Colegiul penal prezintă argumentele instanței de apel descrise în pct. 4.1. a prezentei hotărâri și evidențiază și faptul că apărarea nu este de acord cu reținerea indiciului calificativ „*în scop de înstrăinare*”, cu toate acestea ea nu a contestat sentința pe capătul de acuzare adus în baza art. 219 alin. (1) Cod penal, hotărârea devenind definitivă, în temeiul prevederilor pct. 2), alin. (1) art. 466 Cod de procedură penală, care a reținut în seama lui Miculeț Andrei că el „*acționând în interes material, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora în scop de înstrăinare, a organizat și întreținut la domiciliul său speluncă pentru consumul de droguri, oferind altor persoane droguri pentru consum, precum și punând la dispoziția acestora încăperea indicată pentru consumul de droguri...*”, iar oferirea altor persoane a drogurilor pentru consum nu poate fi interpretat decât ca fiind făcută „*în*

scop de înstrăinare” și necontestarea unei asemenea constatări echivalează cu confirmarea celor indicate în învinuire.

În atare circumstanțe, instanța de recurs constată temeinicia reîncadrării acțiunilor inculpatului Miculeț Andrei de către instanța de apel din prevederile art. 217 alin. (2) lit. b) Cod penal în prevederile art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, acuzarea prezentând probe pertinente, concludente, utile și veridice, în confirmarea existenței indiciului calificativ „*în scop de înstrăinare*”, iar dubiul judiciar a fost înlăturat pe parcursul procesului de stabilire a adevărului.

Criticile formulate în recursul inculpatului vis-a-vis de încadrarea juridică a acțiunilor au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie.

Reaprecierea probelor, în modul propus de apărare, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, verificate și apreciate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, întrucât instanța de apel corect a coordonat procesul de examinare a probelor, or, la caz nu a fost stabilită discrepanța dintre conținutul mijloacelor de probă și aprecierile primei instanțe.

Instanța de recurs ordinar statuează că, în prezenta speță, instanța de apel, judecând cauza în fond, a respectat și dat deplină eficiență prevederilor art. 413-415 Cod de procedură penală, și a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, concluzia de vinovăție fiind motivată prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv, întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Alegațiile privind la superficialitatea judecării apelurilor sunt declarative, de vreme ce din procesele-verbale ale ședințelor de judecată, a cărui conținut nu a fost obiectat de către apărare, în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, rezultă judecarea cauzei s-a petrecut în corespundere cu normele procesual-penale cuprinse în Partea Specială, Titlul II, Capitolul IV, Secțiunea 1 din Codul de procedură penală, părților abordându-li-se dreptul la recuzare, la înaintarea cererilor și demersurilor cât și a completării cercetării judecătorești cu noi probe, cercetarea probelor prin prisma principiului nemijlocirii și contradictorialității, luării de cuvânt în dezbaterile judiciare și în replici.

Analizând hotărârea atacată a instanței ierarhic inferioare, Colegiul Penal lărgit constată că, în speță, au fost examinate problemele esențiale care au fost puse în fața instanței, aceasta argumentând amplu motivele care i-au format convingerea în susținerea soluției adoptate, atât în raport cu argumentele din apeluri cât și a poziției primei instanțe expuse în sentință, ceea ce deduce concluzia că argumentele invocate de recurent prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter formal, fără o argumentare temeinică.

Prin urmare, motivele invocate în recurs sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar instanța de apel corect s-a expus asupra fiecărui argument din apelul declarat de avocat, în numele inculpatului, motivare pe

care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care statuează că, art. 6 §1 CoEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk versus Olanda*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În virtutea celor expuse și constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, nefiind identificate de instanța de recurs prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul NEGREI Nicolae, în numele inculpatului MICULEȚ Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **MICULEȚ Andrei XXXXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 12 octombrie 2021.

Președinte

DIACONU Iurie

Judecători

CATAN Liliana

STRATULAT Galina

BURDUH Victor

BOICO Victor